

HØJESTERETS DOM

afsagt mandag den 27. januar 2020

Sag 139/2019

(1. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Jan Børjesson, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Københavns Byret den 22. august 2018 (SS 4-8795/2018) og af Østre Landsrets 5. afdeling den 20. marts 2019 (S-3772-18).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Thomas Rørdam, Vibeke Rønne, Henrik Waaben, Oliver Talevski og Jørgen Steen Sørensen.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om ophævelse og hjemvisning til landsretten, subsidiært frifindelse.

Anklagemyndigheden har påstået fastsættelse af en fællesstraf med Østre Landsrets dom af 29. november 2019 i sagen anklagemyndigheden mod T, således at fællesstraffen fastsættes til den straf, der er udmålt ved den nævnte dom.

Supplerende sagsfremstilling

Også for Højesteret har anklagemyndigheden forevist en kreditkortkniv. Der er enighed om, at kniven svarer til den kniv, som tiltalen i sagen vedrører.

T er ved Retten på Færøernes dom af 22. februar 2019 straffet med fængsel i 60 dage for overtrædelse af bl.a. den færøske våbenlovgivning. Der er herunder tale om en række forhold

vedrørende overtrædelse af lagtingslov nr. 43 af 22. maj 1969 om våben m.v. med senere ændringer, bl.a. indførelse og forsøg på indførelse af skydevåben mv. Straffen er efter dommen betinget på vilkår, at T ikke begår noget strafbart i en prøvetid på et år fra endelig dom.

Dommen er for så vidt angår strafudmålingen stadfæstet ved Østre Landsrets dom af 29. november 2019. Det er for Højesteret oplyst, at T har søgt Procesbevillingsnævnet om tilladelse til anke af dommen til Højesteret, og at nævnet endnu ikke har taget stilling til denne ansøgning.

Retsgrundlag

Knivloven (lov nr. 376 af 27. april 2016 om knive og blankvåben m.v. med senere ændring) indeholder i §§ 1, 2 og 7 bl.a. følgende bestemmelser:

”§ 1. Knive og blankvåben m.v. må ikke bæres eller besiddes på offentligt tilgængelige steder, uddannelsessteder, i ungdomsklubber, fritidsordninger og lign., medmindre det sker som led i erhvervsudøvelse eller til brug ved jagt, lystfiskeri eller sportsudøvelse eller har et andet lignende anerkendelsesværdigt formål.

§ 2. Det kræver tilladelse fra politiet at erhverve, besidde, bære eller anvende ...

8) kårdestokke og andre blankvåben, der fremtræder som en anden genstand. ...

§ 7. Med bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år straffes den, der overtræder §§ 1 eller 2. ...”

Knivlovens § 1

Om knivlovens § 1 henvises til bemærkningerne om retsgrundlag i landsrettens dom. Det tilføjes, at der i forarbejderne til bestemmelsen anføres bl.a. (Folketingstidende 2015-16, tillæg A, lovforslag nr. L 107, s. 14 f.):

”Opregningen i lovteksten er ikke udtømmende, jf. ordene ”eller andet lignende anerkendelsesværdigt formål”. Således vil en kniv også kunne besiddes som led i anden lovlig fritidsaktivitet. Dette gælder f.eks. for personer, der dyrker friluft aktiviteter (vandreture, skovture, sejlture, spejderaktiviteter mv.) og i den forbindelse anvender kniv. Herudover er der en række andre tilfælde, hvor det ud fra formålet med bestemmelsen er tilladt at være i besiddelse af en kniv på offentligt sted.

Her tænkes navnlig på situationer, hvor det i forbindelse med transport af kniv fra ét sted til et andet ikke kan undgås, at kniven medbringes på (passerer) offentligt område. Kniven kan f.eks. være købt i en forretning, hvorefter den skal bringes hjem til bopælen. Der kan endvidere foretages ophold eller ærinder undervejs, når dette ud fra en samlet vurdering af omstændighederne må anses for rimeligt. ...”

Knivlovens § 2, stk. 1, nr. 8

Knivlovens § 2, stk. 1, nr. 8, er en videreførelse af tidligere bestemmelser i våbenloven og kan føres tilbage til Plakat af 24. december 1823 ang. Forbud mod at bære Kaardestokke eller andre deslige skjulte Vaaben.

Ved lov nr. 861 af 23. december 1987 blev der som § 4, stk. 2, nr. 1, i våbenloven indsat en bestemmelse, hvorefter justitsministeren kunne udstede forbud mod at indføre, ved overdragelse at erhverve, at besidde, bære eller anvende, at overdrage eller at overlade andre besiddelsen af bl.a. kårdestokke og andre tilsvarende skjulte våben.

Det fremgår af forarbejderne til den nævnte ændringslov (Folketingstidende 1987-88, 1. samling, tillæg A, lovforslag nr. L 92, sp. 1781), at dele af loven bygger på Afsluttende beretning om ændringer i våbenlovgivningen (betænkning nr. 1082/1986), afgivet af arbejdsgruppen vedrørende våbenlovgivningen.

Af den nævnte beretning fremgår bl.a. (s. 65 ff.):

”I. Definition. Området for arbejdsgruppens overvejelser.

Blankvåben anvendes som et samlebegreb for våben, der har en klinge. Blankvåben kan være såvel skarpe våben, stødvåben som slagvåben.

...

II. Gældende regler.

...

I § 1 i Plakat 1823-12-24 er der fastsat følgende:

”Det skal for Fremtiden være Enhver forbudt, at falholde eller bære Kaarde, Dolk eller andre Vaaben, skjulte i Stokke, eller på anden Maade, saaledes at de ei have Udseende af Vaaben. Ligeledes skal det være forbudt at forfærdige eller istandsætte saadanne skjulte Vaaben.”

...

III. Arbejdsgruppens overvejelser.

...

2. Faldknive, kårdestokke og lignende.

...

Arbejdsgruppen foreslår ..., at forbuddet mod kårdestokke og lignende skjulte våben indsættes i våbenloven og våbenbekendtgørelsen, således at plakaten fra 1823 kan ophæves.”

Med hjemmel i bl.a. den nævnte bestemmelse i våbenlovens § 4, stk. 2, blev udstedt forskellige bekendtgørelser, herunder bekendtgørelse nr. 66 af 26. januar 2000 om våben og ammunition mv. Efter denne bekendtgørelses § 14, stk. 1, nr. 6, var det forbudt uden tilladelse fra politimesteren (politidirektøren) at erhverve, besidde, bære eller anvende kårdestokke og andre tilsvarende skjulte våben.

Bemyndigelsesbestemmelsen i våbenloven blev ved lov nr. 217 af 31. marts 2004 om ændring af våbenloven nyaffattet som § 4, stk. 3. Efter denne bestemmelse kunne justitsministeren udstede regler om forbud mod at indføre, ved overdragelse at erhverve, at besidde, bære eller anvende, at overdrage eller at overlade andre besiddelsen af bl.a. kårdestokke og andre tilsvarende våben, der fremtræder som en anden genstand.

I forslaget til den nævnte ændringslov (Folketingstidende 2003-04, tillæg A, lovforslag nr. L 97, s. 3122) anføres bl.a.:

”Rigsadvokaten har ... oplyst, at det forekommer, at politiet finder knive, der er konstrueret, så de fremtræder som en ufarlig genstand, f.eks. som en lighter, en fyldepen eller kuglepen. Knive, der er skjult på denne måde, kan lettere passere en eventuel politikontrol end andre knive, og der er derfor mindre risiko for opdagelse og for straf for personer, der bærer sådanne knive på offentligt sted. Hertil kommer, at der næppe kan være noget anerkendelsesværdigt formål med at besidde sådanne knive. Rigsadvokaten foreslår på den baggrund, at det i våbenbekendtgørelsens § 14, stk. 1, tydeliggøres, at det ikke er tilladt at være i besiddelse mv. af knive, der er konstrueret sådan, at de fremtræder som en anden genstand.

Efter Justitsministeriets opfattelse er sådanne knive allerede omfattet af det gældende forbud mod at erhverve, besidde, bære eller anvende *kårdestokke og andre tilsvarende skjulte våben*, jf. våbenbekendtgørelsen § 14, stk. 1, nr. 6. Justitsministeriet vil dog ændre bemyndigelsesbestemmelsen i våbenlovens § 4, stk. 3, nr. 1, og våbenbekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 6, således at det tydeliggøres, at forbuddet gælder knive, der fremtræder som en anden genstand.

Justitsministeriet foreslår på den baggrund, at § 4, stk. 3, nr. 1, bliver udvidet til også at omfatte enhåndsbetjente foldekniive, der er konstrueret således, at de i normal stand kan foldes ud ved brug af én hånd, foldekniive med todelt skæfte, hvis klinge kan foldes ud ved brug af én hånd, kniive, der er konstrueret til at hænge om hals eller skulder, og som fra denne placering kan trækkes ved brug af én hånd, kastestjerner, kastekniive samt kårdestokke og andre tilsvarende våben, der fremtræder som en anden genstand.”

Som bilag 1 til lovforslaget var optaget Rigsadvokatens redegørelse om overtrædelser af våbenlovgivningen med hensyn til kniive mv. I denne redegørelse anføres bl.a. (Folketingstidende 2003-04, tillæg A, lovforslag nr. L 97, s. 3136):

”4.1.3.6. Kniive, der er skjulte i andre genstande

Det forekommer også, at politiet støder på kniive, der er konstrueret, så de fremtræder som en ufarlig genstand.

I våbenbekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 6, er der forbud mod at besidde kårdestokke og andre tilsvarende skjulte våben. Hvis en skjult kniv ikke er omfattet af dette forbud, afhænger det af knivens konstruktion i øvrigt, om kniven er omfattet af bekendtgørelsens § 14, og om det er lovligt at bære den på offentligt sted.

Eksempler på skjulte kniive findes i billedmappen foto 22 og 30-32 (springkniive udformet som lightere), foto 29 (springkniv udformet som fyldepen) og foto 34 (kuglepen med knivklinge). Disse kniive er alle anset omfattet af bekendtgørelsens § 14, stk. 1, men var de i stedet forsynede med en skjult foldekniv, ville de ikke være omfattet af forbuddet i § 14, stk. 1, og foldekniive med en klinge under 7 cm ville i dag kunne bæres på offentligt sted.

Det bemærkes i den forbindelse, at Københavns Politi for nylig også har modtaget en foldekniv, der var skjult i en lighter. Endvidere henvises til foto 35, en kniv skjult i et kreditkortlignende plasticomslag.

Kniive, der er skjult på denne måde, kan lettere passere en eventuel politikontrol end andre kniive, og der er derfor mindre risiko for opdagelse og for straf for personer, der bærer sådanne kniive på offentligt sted. Hertil kommer, at der næppe kan foreligge et anerkendelsesværdigt behov for at besidde kniive, der er kamufleret på denne måde.

Vi foreslår derfor, at der i våbenbekendtgørelsens § 14, stk. 1, indsættes en bestemmelse, der forbyder besiddelse mv. af kniive, der er konstrueret sådan, at de fremtræder som en anden genstand.”

På tidspunktet for knivlovens ikrafttræden den 1. juli 2016 fandtes den relevante bestemmelse i § 16, stk. 1, nr. 8, i bekendtgørelse nr. 1248 af 30. oktober 2013 om våben og ammunition mv. Efter denne bestemmelse var det forbudt uden tilladelse fra politidirektøren at erhverve,

besidde, bære eller anvende kårdestokke og andre tilsvarende våben, der fremtræder som en anden genstand.

I forarbejderne til knivlovens § 2 anføres bl.a.: (Folketingstidende 2015-16, tillæg A, lovforslag nr. L 107, s. 15 f.):

”Efter de nugældende regler, jf. våbenlovens § 4, stk. 2, nr. 1, kan justitsministeren bl.a. udstede regler om forbud mod at erhverve, besidde, bære eller anvende ... kårdestokke og andre tilsvarende våben, der fremtræder som en anden genstand.

Den omtalte bemyndigelse i våbenlovens § 4, stk. 2, nr. 1, er udnyttet i våbenbekendtgørelsens § 16, stk. 1, nr. 1-8, hvoraf det fremgår, at det er forbudt uden tilladelse fra politiet at erhverve, besidde, bære eller anvende ... kårdestokke og andre tilsvarende våben, der fremtræder som en anden genstand.

Forbuddet mod disse knive og blankvåben mv. gælder generelt og er således ikke begrænset til offentligt tilgængelige steder mv., men gælder besiddelse af knive alle steder, herunder på egen bopæl mv.

...

Forslagets § 2, stk. 1, indebærer en videreførelse af gældende ret med den ændring, at enhandsbetjente foldeknive ikke længere er omfattet af et særligt forbud. ...”

Knivlovens § 7

I forarbejderne til denne bestemmelse anføres bl.a. (Folketingstidende 2015-16, tillæg A, lovforslag nr. L 107, s. 18):

”Det forudsættes ... at *førstegangstilfælde* af overtrædelse af knivforbuddet i lovforslagets § 1, dvs. ulovlig besiddelse af kniv på offentligt tilgængelige steder, uddannelsessteder, i ungdomsklubber, fritidsordninger og lignende uden samtidig overtrædelse af lovforslagets § 2, stk. 1, som hidtil som udgangspunkt straffes med en bøde på 3.000 kr.

Hvis overtrædelse af lovforslagets § 1 sker med en kniv, der ikke lovligt kan besiddes efter lovforslagets § 2 uden politiets tilladelse, skal der straffes i sammenstød for begge overtrædelser, og der forudsættes i disse tilfælde fastsat en bøde på 5.000 kr.”

Anbringender

I har til støtte for påstanden om ophævelse af landsrettens dom anført, at der er behov for, at sagen kan blive bedre undersøgt i landsretten.

Til støtte for påstanden om frifindelse har han anført navnlig, at den foreliggende kreditkort-kniv ikke er omfattet af knivlovens § 2, stk. 1, nr. 8, og at han havde et anerkendelsesværdigt formål med at være i besiddelse af den, jf. lovens § 1.

Bestemmelsen i knivlovens § 2, stk. 1, nr. 8, omfatter kårdestokke og andre blankvåben. Kreditkortkniven kan ikke anses for et blankvåben. Allerede derfor er kniven ikke omfattet af bestemmelsen.

Hertil kommer, at kniven ikke fremtræder som en anden genstand. Det afgørende er ikke, om kniven på grund af sin størrelse og udformning er let at skjule i beklædning og tasker mv., men om den ved fysisk besigtigelse fremtræder som en anden genstand. Det er ikke tilfældet. Bl.a. er kniven dobbelt så tyk som et kreditkort. Den har også et klart og tydeligt knivblad, og den kan foldes. Den har ikke – som kreditkort – logo, magnetstribе eller chip mv.

Kniven kan sammenlignes med en lille lommekniv (schweizerfoldekniv), der kan være lettere at skjule. Den kan også sammenlignes med en hobbykniv. Sådanne knive kan i højere grad fremtræde som andre genstande, men anses ikke for omfattet af § 2, stk. 1, nr. 8.

Beslaglæggelsen af kniven i Københavns Lufthavn skete i øvrigt ikke som følge af en overtrædelse af knivloven, men som konsekvens af de sikkerhedsregler, der finder anvendelse i lufthavne, og som udspringer af EU-regler på området. Efter disse regler er det forbudt i flykabinen at medtage bl.a. hobbyknive og andre knive med en bladlængde på mere end 6 cm, men sådanne knive kan efter reglerne medtages i indskrevet bagage. Også efter de særlige regler for Københavns Lufthavn gælder udtrykkeligt, at spidse og skarpe genstande kan medtages i den indskrevne bagage.

Hvis Højesteret måtte nå frem til, at kniven skal anses for omfattet af § 2, stk. 1, nr. 8, foreligger der i alle tilfælde ikke den nødvendige tilregnelse.

For så vidt angår knivlovens § 1 forelå der et anerkendelsesværdigt formål med at være i besiddelse af kniven. Efter bestemmelsen er det nu som udgangspunkt også forbudt at have små foldeknive på offentligt tilgængelige steder, og der er til gengæld sket en tilsvarende udvidelse af, hvad der kan være et anerkendelsesværdigt formål. Dette må der tages højde for i den foreliggende sag.

Han var ved en fejl kommet til at tage kniven med fra Færøerne til Danmark. Han var derfor nødt til at tage den med tilbage til Færøerne, hvor den er lovlig. Hans tilfælde svarer til det, der er beskrevet i forarbejderne til knivloven, hvor det i forbindelse med transport af kniv fra ét sted til et andet ikke kan undgås, at kniven medbringes på (passerer) offentligt område. Det gør i den forbindelse ikke nogen forskel, om transporten sker med fly eller med skib, eller i tilfælde af flytransport om kniven befinder sig i håndbagage eller indskrevet bagage.

Der foreligger i alle tilfælde heller ikke her den nødvendige tilregnelser. Man må kunne basere sig på Københavns Lufthavns egne bagageregler, som ikke forbyder de pågældende knive i lufthavnen.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at den foreliggende kreditkortkniv er omfattet af knivlovens § 2, stk. 1, nr. 8. Der er herunder tale om et blankvåben i bestemmelsens forstand.

Det afgørende efter bestemmelsen er, om blankvåbnet fremtræder som en anden genstand. Det er i den forbindelse ikke en betingelse, at våbnet fremtræder som en bestemt anden genstand. Det afgørende er kun, at det ikke fremtræder som et blankvåben.

Den foreliggende kreditkortkniv fremtræder efter sin form og størrelse ikke som et blankvåben. Den fremtræder derimod i betydelig grad som et kreditkort. Den er ikke udformet som en almindelig kniv, men kan foldes på en sådan måde, at den for så vidt angår længde og bredde har samme mål som et kreditkort. Den kan placeres steder, hvor det er almindeligt at opbevare kreditkort og ikke knive, f.eks. i en pung eller en kreditkortholder.

Bestemmelsen i § 2, stk. 1, nr. 8, må i øvrigt fortolkes i lyset af sit formål, der er at forebygge de misbrug, som knive, der fremtræder som en anden genstand, kan give anledning til. De kan navnlig lettere passere en eventuel kontrol med deraf følgende mindre risiko for opdagelse og straf. Det gælder også for den foreliggende kreditkortkniv.

For så vidt angår spørgsmålet om overtrædelse af knivlovens § 1 havde T ikke noget anerkendelsesværdigt formål med at være i besiddelse af kniven. Dette er særligt klart, såfremt kniven anses for omfattet af lovens § 2, stk. 1, nr. 8, idet han i så fald under ingen omstændigheder måtte besidde den uden politiets tilladelse. Det gælder imidlertid også, selv om kniven ikke

måtte være omfattet af denne bestemmelse. Han var således ikke i besiddelse af kniven i Københavns Lufthavn, fordi han f.eks. lige havde købt den og skulle bringe den hjem på bopælen.

Det er desuden tilstrækkeligt til at straffe efter knivloven, at besiddelsen kan tilregnes T som uagtsom, jf. straffelovens § 19.

Der bør i overensstemmelse med forarbejderne til knivloven som udgangspunkt udmåles en bøde på 5.000 kr. Det skal imidlertid tages i betragtning, at T ved Østre Landsrets dom af 29. november 2019 er idømt betinget fængsel i 60 dage med prøvetid i et år. Der skal derfor efter straffelovens § 61, stk. 1, fastsættes en fællesstraf, som bør svare til den straf, der er udmålt ved den nævnte dom.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens problemstillinger

T er i landsretten dømt for overtrædelse af knivlovens § 1 ved i sikkerhedskontrollen i Københavns Lufthavn at have været i besiddelse af den omhandlede kreditkortkniv. Det er i den forbindelse lagt til grund, at han har handlet uagtsomt.

Han er samtidig frifundet for at have overtrådt lovens § 2, stk. 1, nr. 8.

Højesteret finder ikke grundlag for at ophæve landsrettens dom. Sagen angår herefter, om der foreligger en overtrædelse af de nævnte bestemmelser i knivloven, og hvilken straf der i givet fald skal udmåles.

Overtrædelse af knivlovens § 2, stk. 1, nr. 8

Efter knivlovens § 2, stk. 1, nr. 8, er det forbudt uden tilladelse fra politiet at erhverve, besidde, bære eller anvende kårdestokke og andre blankvåben, der fremtræder som en anden genstand. Det fremgår af bestemmelsens forarbejder, at der er tale om en videreførelse af hidtil gældende ret.

Loven indeholder ikke nogen definition af udtrykket ”blankvåben”. I overensstemmelse med forarbejderne til ændringen af våbenloven ved lov nr. 861 af 23. december 1987 må udtrykket

imidlertid anses for anvendt som samlebegreb for våben, der har en klinge, jf. Afsluttende beretning om ændringer i våbenlovgivningen (betænkning nr. 1082/1986) s. 65. Den foreliggende kreditkortkniv må på den baggrund anses for et blankvåben i bestemmelsens forstand.

Spørgsmålet er herefter, om kniven kan siges at fremtræde ”som en anden genstand”.

Det anførte udtryk kom ind i våbenloven ved lov nr. 217 af 31. marts 2004. I forarbejderne til denne lov er der som eksempler på våben, der forudsættes omfattet, nævnt knive, der fremtræder som en ufarlig genstand, f.eks. en lighter, en fyldepen eller en kuglepen. Det er i den forbindelse anført, at knive, der er skjult på denne måde, lettere end andre knive kan passere en eventuel politikontrol, og at der derfor er mindre risiko for opdagelse og straf for personer, der bærer sådanne knive på offentligt sted. Der er samtidig henvist til en redegørelse fra Rigsadvokaten, hvor der bl.a. omtales knive skjult i kreditkortlignende plastikomslag.

Den foreliggende kreditkortkniv fremtræder umiddelbart ikke som en kniv, men som en kreditkortlignende genstand. Herefter – og i lyset af det anførte om bestemmelsens forarbejder og formål – finder Højesteret, at kniven må anses for omfattet af § 2, stk. 1, nr. 8. T er derfor skyldig i overtrædelse af bestemmelsen.

Overtrædelse af knivlovens § 1

Efter knivlovens § 1 må knive og blankvåben m.v. ikke bæres eller besiddes på bl.a. offentligt tilgængelige steder, medmindre det sker som led i f.eks. erhvervsudøvelse eller har et lignende anerkendelsesværdigt formål.

Af de grunde, som landsretten har anført, tiltræder Højesteret, at T ikke havde et anerkendelsesværdigt formål med at besidde kniven i Københavns Lufthavn. Højesteret har herved ikke taget stilling til, om den omstændighed, at kniven som anført er omfattet af knivlovens § 2, stk. 1, nr. 8, i sig selv indebærer, at der ikke efter lovens § 1 kan foreligge et anerkendelsesværdigt formål med at besidde den.

Strafudmåling og konfiskation

Det fremgår af forarbejderne til knivloven, at i tilfælde, hvor overtrædelse af bestemmelsen i § 1 sker med en kniv, der efter § 2 ikke lovligt kan besiddes, skal der straffes efter begge be-

stemmelser. Det fremgår også, at straffen i førstegangstilfælde forudsættes fastsat til en samlet bøde på 5.000 kr.

T er ved Østre Landsrets dom af 29. november 2019 straffet med betinget fængsel i 60 dage med prøvetid i et år for overtrædelse af bl.a. straffeloven og den færøske våbenlovgivning. Forholdet i den foreliggende sag er begået forud for denne dom.

Højesteret finder, at der ikke er grundlag for efter straffelovens § 61, stk. 1, at fastsætte en anden retsfølge end den, der er fastsat ved den nævnte dom. Det bør derfor have sit forblivende med landsrettens dom af 29. november 2019, dog således at der sker konfiskation af den omhandlede kniv.

Sagsomkostninger

Efter sagens udfald skal T betale sagsomkostninger for byret og landsret. Efter omstændighederne – herunder behovet for afklaring af rækkevidden af knivlovens § 2, stk. 1, nr. 8 – skal statskassen betale sagens omkostninger for Højesteret.

Thi kendes for ret:

Det har sit forblivende med Østre Landsrets dom af 29. november 2019.

Den indankede doms bestemmelse om konfiskation af kreditkortkniven stadfæstes.

T skal betale sagens omkostninger for byret og landsret. Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

D O M

Afsagt den 20. marts 2019 af Østre Landsrets 5. afdeling
(landsdommerne Olaf Tingleff, Ulla Langholz og Carsten Kristian Vollmer).

5. afd. nr. S-3772-18:

Anklagemyndigheden

mod

T

...

(advokat Steen Henriksson, besk.)

Københavns Byrets dom af 22. august 2018 (SS 4-8795/2018) er anket af T med påstand om frifindelse, subsidiært strafbortfald.

Anklagemyndigheden har endeligt påstået stadfæstelse.

Anklageren har under hovedforhandlingen oplyst, at den omhandlede kniv ved en fejl er blevet destrueret, og har forevist en kreditkortkniv, som parterne er enige om svarer til den kniv, som tiltalte var i besiddelse af.

Forklaringer

Der er for landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte.

Der er endvidere afgivet forklaring af vidnerne V1, V2, V3 og V4.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at han ikke bruger kreditkortkniven i Danmark. Den er købt på nettet og leveret på Færøerne, hvor den er lovlig. Da han pakkede, lå den i hans mappe, og han lagde den over i kufferten. Han var tidligere blevet stoppet i lufthavnen på Færøerne med den, og den blev da lagt i en æske. Da han skulle hjem fra Danmark, lagde han æsken over i håndbagagen uden at være opmærksom på, at kniven var i æsken. Han troede, den lå i kufferten. Da han blev stoppet med kniven i Security, forklarede han, hvad der var sket, og at det var et uheld. Han bruger den til at skære kabler af med, idet han har to

...selskaber på Færøerne. Kniven lå ikke i hans pung, og han har klaget til Den Uafhængige Politiklagemyndighed over, at man i rapporten har angivet, at den lå i hans pung.

Om sine personlige forhold har tiltalte forklaret blandt andet, at han har boet på Færøerne siden 1957. Han er pensionist og bor skiftevis i og i Han har 3 børn.

Vidnet V1 har forklaret blandt andet, at han siden 2001 har været ansat i sikkerhedskontrollen i Københavns Lufthavn. Hvis der findes en kniv, inddrages den til destruktion, idet den lægges i en kasse. Når politiet tilkaldes, informerer man om, hvor kniven er fundet. Politiet overtager kniven, og den kan ikke udleveres, medmindre politiet accepterer det. De har taget rigtig mange kreditkortknive. Han husker ikke den konkrete sag. De har et lokale, hvor politiet kan afhøre, men normalt sker det på stedet.

Vidnet V2 har forklaret blandt andet, at han er pensionist og tidligere politimand. Han har gjort tjeneste i lufthavnen og mener også, at han var med til at afhøre tiltalte. Han husker tiltalte, fordi denne mente sig forfulgt af politiet. I sidste omgang arbejdede han i lufthavnen fra 2012. Når de finder en kreditkortkniv, bliver pågældende sigtet for overtrædelse af våbenlovgivningen. Han husker ikke, om kniven blev fundet i håndbagagen eller på pågældendes person. Politiet i lufthavnen skriver masser af sager angående knive, som er bestilt på nettet, og som bliver stoppet i tolden. Tiltalte blev taget med ind i et diskretionsrum og afhørt. Man kan ikke skrive rapport på stedet, men tager notater.

Vidnet politiassistent V3 har forklaret blandt andet, at han har gjort tjeneste i lufthavnen siden 1. september 2017. Hvis Security finder en kniv, ringes der til en overordnede, der så kontakter vagthavende, hvorefter vidnet eller en kollega bliver sendt til stedet. De får at vide, hvor våbnet er fundet. Security opbevarer våbnet, indtil de når frem og får våbnet udleveret. Hvis våbnet er ulovligt, bliver det senere destrueret af kosterafdelingen. Det er ligegyldigt, om våbnet er fundet på personen eller i håndbagagen, da det er lige ulovligt. Han har skrevet flere sager om kreditkortknive, men husker ikke, om det var før denne sag. Afhøringen sker i et diskretionsrum. Han tager notater, og sigtede skal underskrive en konfiskationserklæring, hvis han erkender. Det betyder, at sagen kan klares med et bødeforelæg. Han mener ikke, at han har sagt, at tiltalte skulle med på station 1, hvis han ikke ville underskrive. Vidnet husker det, som om kniven var fundet i en pung. Han skriver altid sager om kreditkortknive, da han anser

dem for ulovlige. Vidnet har ikke rettet henvendelse til Færøernes Politi, og han husker heller ikke, hvad der stod i kriminalregistret om tiltalte.

Vidnet politikommissær V4 har forklaret blandt andet, at han i november 2017 var vagthavende i lufthavnen. Hvis Security finder genstande, som de skønner er ulovlige eller til fare for flysikkerheden, bliver han kontaktet og sender to betjente til stedet. Han får ikke at vide, hvor genstanden præcist er fundet, om det er i håndbagagen eller på personen selv. Det er selve besiddelsen, der er afgørende. Der bliver rejst sigtelse i knivsager, medmindre de har mandskabsproblemer.

Retsgrundlag

Lov nr. 376 af 27. april 2016 om knive og blankvåben m.v. (knivloven) indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

”§ 1. Knive og blankvåben m.v. må ikke bæres eller besiddes på offentligt tilgængelige steder, uddannelsessteder, i ungdomsklubber, fritidsordninger og lign., medmindre det sker som led i erhvervsudøvelse eller til brug ved jagt, lystfiskeri eller sportsudøvelse eller har et andet lignende anerkendelsesværdigt formål.

§ 2. Det kræver tilladelse fra politiet at erhverve, besidde, bære eller anvende

...

8) kårdestokke og andre blankvåben, der fremtræder som en anden genstand.
Stk. 2-6. ...”

Af forarbejderne til knivloven fremgår bl.a. (lovforslag nr. L 107 af 27. januar 2016, de almindelige bemærkninger):

”1. Indledning

...

Med forslaget foreslås der indført en ny knivlov, som på den ene side lempet reglerne for brug af knive til fornuftige dagligdags formål og på den anden side skærper kursen mod knive i bl.a. nattelivet og kriminelle miljøer.

...

Med forslaget samles og forenkles reglerne om knive og blankvåben mv. i en ny og selvstændig knivlov.

Lovforslaget indebærer endvidere, at enhåndsbetjente foldeknive ikke længere kategoriseres som særligt farlige knive, som det er forbudt at besidde, herunder på egen bopæl, uden tilladelse fra politiet.

Herudover udvides princippet om, at knive kun må medbringes på offentligt tilgængelige steder mv., når der er et anerkendelsesværdigt formål hermed, til at omfatte alle knive og blankvåben.

Som et led i en øget indsats for at bekæmpe knivvold – særligt i nattelivet og kriminelle miljøer – foreslås endelig en betydelig strafskærpelse for personer, som tidligere er dømt for vold mv., og som bærer kniv på steder, hvor der erfaringsmæssigt er høj risiko for vold, f.eks. i nattelivet eller kriminelle miljøer.

I øvrigt foreslås de nugældende regler om knive og blankvåben mv. videreført.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Ny og forenklet lov

Reglerne om knive og blankvåben mv. er i dag samlet i våbenloven, våbenbekendtgørelsen og våbencirkulæret.

Justitsministeriet foreslår, at lovgivningen vedrørende knive forenkles og præciseres, og at reglerne samles i en ny selvstændig lov med tilhørende administrative forskrifter. Derved gøres reglerne mere overskuelige og gennemsigtige til gavn for borgere, foreninger mv.

Som led i revisionen af knivreglerne foreslås det, *at* enhåndsbetjente foldeknive ikke længere kategoriseres som særligt farlige knive, som det er forbudt at besidde, herunder på egen bopæl, uden tilladelse fra politiet, *at* princippet om, at knive kun må medbringes på offentligt tilgængelige steder mv., når der er et anerkendelsesværdigt formål hermed, udvides til at omfatte alle knive og dolke, og *at* straffen skærpes markant for tidligere voldsdømte mv., der besidder kniv under skærpende omstændigheder.

Der henvises til pkt. 2.2-2.4 nedenfor.

I øvrigt foreslås lovgivningen videreført.”

Af de specielle bemærkninger til bestemmelsen i knivlovens § 1 fremgår bl.a.:

”Efter forslagets § 1 må knive og blankvåben mv. ikke bæres eller besiddes på offentligt tilgængelige steder, uddannelsessteder, i ungdomsklubber, fritidsordninger og lignende, medmindre det sker som led i erhvervsudøvelse, til brug ved jagt, lystfiskeri, sportsudøvelse eller et andet lignende anerkendelsesværdigt formål.

Bestemmelsen svarer til den nugældende bestemmelse i våbenlovens § 4, stk. 1, med den ændring, at foldeknive med en klinge på højst 7 cm, der ikke kan fastlå-

ses i udfoldet position, ikke længere er undtaget fra kravet om anerkendelsesværdigt formål. Endvidere er det præciseret, at bestemmelsen omfatter alle knive og blankvåben mv. omfattet af loven.

Ved offentligt tilgængelige steder forstås steder, hvortil der er almindelig adgang, herunder veje, parker, offentlige transportmidler, restaurationer (herunder diskoteker, værtshuse og lignende), butikker og butikcentre i åbningstiden, forlystelsessteder og offentlige kontorer. Området svarer til det område, der er omfattet af ordensbekendtgørelsens § 2.

...

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det er forbudt at være i besiddelse af en kniv på offentligt tilgængelige steder mv., hvis det ikke sker som led i erhvervsudøvelse, til brug ved jagt, lystfiskeri, sportsudøvelse eller et andet lignende anerkendelsesværdigt formål. Det er således som udgangspunkt forbudt at være i besiddelse af en kniv, hvis den ikke skal bruges til noget bestemt. Besiddelse af en kniv f.eks. med henblik på at skulle forsvare sig selv eller andre, eller for det tilfælde, at der eventuelt skulle opstå en truende situation, vil efter det foreslåede fortsat være forbudt.

Skal kniven derimod anvendes som værktøj i (lovligt) erhverv eller bruges i forbindelse med jagt, lystfiskeri og sportsudøvelse, er det tilladt at være i besiddelse af den på offentligt sted mv.

...

For så vidt angår afgrænsningen af anerkendelsesværdige formål indebærer lovforslaget ikke nogen ændring af den retstilstand, der hidtil har været gældende. Som følge af de foreslåede ændringer vil kravet om, at der skal foreligge et anerkendelsesværdigt formål, dog fremover også skulle anvendes i forhold til bl.a. mindre lommeknive og multiværktøjer mv., som har et bredere anvendelsesområde end andre knive, jf. nedenfor, hvilket der vil skulle tages højde for ved vurderingen af, om der er et anerkendelsesværdigt formål ved at besidde en sådan kniv.

Opregningen i lovteksten er ikke udtømmende, jf. ordene ”eller andet lignende anerkendelsesværdigt formål”. Således vil en kniv også kunne besiddes som led i anden lovlig fritidsaktivitet. Dette gælder f.eks. for personer, der dyrker friluft aktiviteter (vandreture, skovture, sejlture, spejderaktiviteter mv.) og i den forbindelse anvender kniv. Herudover er der en række andre tilfælde, hvor det ud fra formålet med bestemmelsen er tilladt at være i besiddelse af en kniv på offentligt sted.

...

Det vil i alle tilfælde bero på en konkret vurdering, om der foreligger et anerkendelsesværdigt formål med at besidde en kniv. Ved denne vurdering vil der skulle lægges vægt på knivens art, anvendelsesområde og den situation, hvorunder kniven besiddes.

...

Som anført i pkt. 2.2.3. i de almindelige bemærkninger er det ikke hensigten med forslaget, at det generelt skal være forbudt at være i besiddelse af almindelige små foldeknive – f.eks. lommeknive, multiværktøjer eller proptrækkere med indbygget kniv – når de medbringes til dagligdags og fredelige, praktiske gøremål af den førnævnte type.

Det vil også i forhold til disse typer af knive bero på en konkret vurdering, om der foreligger omstændigheder, som gør, at der foreligger et anerkendelsesværdigt formål med at besidde kniven. Ved denne vurdering vil der, i lighed med hvad der gælder for andre knive omfattet af lovforslagets § 1, skulle lægges vægt på knivens art, anvendelsesområde og den situation, hvorunder kniven besiddes. Det vil her skulle indgå, at de små foldeknive typisk har et bredere anvendelsesområde end andre knive og kan bruges til mange forskellige og pludseligt opståede dagligdags, praktiske gøremål. Derfor vil det efter omstændighederne kunne være anerkendelsesværdigt at medbringe en sådan kniv på offentligt tilgængelige steder mv., selv om formålet hermed har en bredere karakter end f.eks. at deltage i en bestemt fritidsaktivitet, f.eks. en fisketur eller spejderlejr. En kniv af denne type vil således f.eks. kunne opbevares i en bil, båd eller campingvogn i tilfælde af, at der opstår et behov for reparationer mv.

...

Samlet set indebærer lovforslaget en videreførelse af den gældende retstilstand vedrørende forbud mod at bære eller besidde kniv på offentligt tilgængelige steder mv. med den ændring, at det fremover generelt vil være ulovligt at medbringe knive af enhver art i nattelivet, til større sportskampe, politiske demonstrationer mv., ligesom det også uden for disse situationer vil kunne være ulovligt at besidde en mindre foldekniv, herunder f.eks. en lommekniv eller et multiværktøj mv., hvis konkrete omstændigheder taler imod, at en sådan kniv skal bruges til et anerkendelsesværdigt formål.”

Af de specielle bemærkninger til bestemmelsen i knivlovens § 2 fremgår bl.a.:

”Med forslagets § 2, stk. 1, foreslås det, at det kræver tilladelse fra politiet at erhverve, besidde, bære eller anvende skarpe eller spidse våben, hvis klinge overstiger 12 cm, knive med tværstillet greb beregnet til stød, springknive og springstiletter, faldknive og faldstiletter, foldeknive med todelt skæfte, hvis klinge kan foldes ud ved brug af én hånd, knive, der er konstrueret til at hænge om hals eller skulder, og som fra denne placering kan trækkes ved brug af én hånd, kastestjerner, kasteknive, kasteøkser og lignende, og kårdestokke og andre blankvåben, der fremtræder som en anden genstand.

Efter de nugældende regler, jf. våbenlovens § 4, stk. 2, nr. 1, kan justitsministeren bl.a. udstede regler om forbud mod at erhverve, besidde, bære eller anvende skarpe eller spidse våben, hvis klinge overstiger 12 cm, knive med tværstillet greb beregnet til stød, springknive, springstiletter, faldknive, faldstiletter, enhåndsbetjente

foldeknive, der er konstrueret således, at de i normal stand kan foldes ud ved brug af én hånd, foldeknive med todelt skæfte, hvis klinge kan foldes ud ved brug af én hånd, knive, der er konstrueret til at hænge om hals eller skulder, og som fra denne placering kan trækkes ved brug af én hånd, kastestjerner, kasteknive samt kårdestokke og andre tilsvarende våben, der fremtræder som en anden genstand.

Den omtalte bemyndigelse i våbenlovens § 4, stk. 2, nr. 1, er udnyttet i våbenbekendtgørelsens § 16, stk. 1, nr. 1-8, hvoraf det fremgår, at det er forbudt uden tilladelse fra politiet at erhverve, besidde, bære eller anvende skarpe våben eller spidse våben, hvis klinge overstiger 12 cm, knive med tværstillet greb beregnet til stød (push daggers), springknive og springstiletter, faldknive og faldstiletter, enhåndsbetjente foldeknive, der er konstrueret således, at klingen i normal stand kan foldes ud ved brug af én hånd, og foldeknive med todelt skæfte, hvis klinge kan foldes ud ved brug af én hånd (butterflyknive), knive, der er konstrueret til at hænge om hals eller skulder, og som fra denne placering kan trækkes ved brug af én hånd, kastestjerner, kasteknive, kasteøkser og lignende samt kårdestokke og andre tilsvarende våben, der fremtræder som en anden genstand.

Forbuddet mod disse knive og blankvåben mv. gælder generelt og er således ikke begrænset til offentligt tilgængelige steder mv., men gælder besiddelse af knive alle steder, herunder på egen bopæl mv.

Bortset fra de almindelige blankvåben (skarpe våben eller spidse våben, hvis klinge overstiger 12 cm) meddeles der efter praksis kun tilladelse til disse knive mv. undtagelsesvist, og hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder, idet de anses for særligt farlige.

Forslagets § 2, stk. 1, indebærer en videreførelse af gældende ret med den ændring, at enhåndsbetjente foldeknive ikke længere er omfattet af et særligt forbud. Det forudsættes i øvrigt, at den restriktive praksis vedrørende meddelelse af tilladelse til knive mv., der anses for særligt farlige, jf. bestemmelsens nr. 2-8, oprettholdes som hidtil.”

Efter den omtalte bestemmelse i § 16, stk. 1, nr. 8, i den dagældende våbenbekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 1248 af 30. november 2013) var det forbudt uden tilladelse fra politidirektøren at erhverve, besidde, bære eller anvende ”kårdestokke og andre tilsvarende våben, der fremtræder som en anden genstand”. Forbuddet var oprindeligt indsat i våbenbekendtgørelsen som § 7, stk. 1, nr. 1, der omhandlede ”kårdestokke og andre tilsvarende skjulte våben” (bekendtgørelse nr. 530 af 11. december 1985 som ændret ved bekendtgørelse nr. 8 af 13. januar 1988).

Våbenbekendtgørelsens forbud mod kårdestokke m.v. var udstedt med hjemmel i dagældende våbenlovs § 4, stk. 2, nr. 1, der gik tilbage til lov nr. 861 af 23. december 1987. Af forarbejderne (lovforslag nr. L 92 af 18. november 1987, pkt. 6 i de almindelige bemærkninger)

fremgår, at forbuddet blev indsat i våbenloven – og våbenbekendtgørelsen – efter forslag fra Justitsministeriets arbejdsgruppe vedrørende våbenlovgivningen. Af betænkning nr. 1082/1986 med arbejdsgruppens afsluttende beretning fremgår bl.a. (side 65-68):

”I. Definition. Området for arbejdsgruppens overvejelser.

Blankvåben anvendes som et samlebegreb for våben, der har en klinge. Blankvåben kan være såvel skarpe våben, stødvåben som slagvåben.

Arbejdsgruppen er af den opfattelse, at der har hersket nogen usikkerhed vedrørende især reglerne for de ældre blankvåben og har overvejet, om der i den anledning bør foretages ændringer i disse regler. Herudover har arbejdsgruppen gjort sig overvejelser vedrørende visse blankvåben, nemlig almindelige knive og dolke, faldknive og -stiletter, kastestjerner, kasteknive, spyd og håndharpuner.

II. Gældende regler.

...

I § 1 i Plakat 1823-12-24 er der fastsat følgende:

”Det skal for Fremtiden være Enhver forbudt, at falholde eller bære Kaarde, Dolk eller andre Vaaben, skjulte i Stokke, eller på anden Maade, således at de ei have Udseende af Vaaben. Ligeledes skal det være forbudt at forfærdige eller istandsætte sådanne skjulte Vaaben.”

...

III. Arbejdsgruppens overvejelser.

...

2. Faldknive, kårdestokke og lignende.

En faldknivs klinge kan skjules i skæftet. Ved at holde skæftets åbning nedad og samtidig aktivere en mekanisme, kommer klingen frem. Forskellen i forhold til en springkniv er, at springknivens blad kommer frem som følge af en fjederpåvirkning, mens faldknivens blad kommer frem ved tyngdekraftens hjælp.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at der er en sådan parallellitet imellem de to typer af våben, at det gældende forbud mod springknive og springstiletter bør udvides til også at omfatte faldknive og faldstiletter.

Arbejdsgruppen foreslår i øvrigt, at forbuddet mod kårdestokke og lignende skjulte våben indsættes i våbenloven og våbenbekendtgørelsen, således at plakaten fra 1823 kan ophæves.”

Bemyndigelsesbestemmelsen i våbenlovens § 4, stk. 2, nr. 1, blev nyaffattet ved lov nr. 217 af 31. marts 2004 (som § 4, stk. 3, nr. 1), hvorved bestemmelsen kom til at omfatte bl.a. ”kådestokke og andre tilsvarende våben, der fremtræder som en anden genstand” mod hidtil ”kådestokke og andre tilsvarende skjulte våben”. Af forarbejderne (lovforslag nr. L 97 af 26. november 2003, de specielle bemærkninger til våbenlovens § 4, stk. 3) fremgår, at der var tale om en præcisering i forhold til den gældende retstilstand. Videre fremgår af pkt. 4 i de almindelige bemærkninger bl.a.:

”Rigsadvokaten har endvidere oplyst, at det forekommer, at politiet finder knive, der er konstrueret, så de fremtræder som en ufarlig genstand, f.eks. som en lighter, en fyldepen eller kuglepen. Knive, der er skjult på denne måde, kan lettere passere en eventuel politikontrol end andre knive, og der er derfor mindre risiko for opdagelse og for straf for personer, der bærer sådanne knive på offentligt sted. Hertil kommer, at der næppe kan være noget anerkendelsesværdigt formål med at besidde sådanne knive. Rigsadvokaten foreslår på den baggrund, at det i våbenbekendtgørelsens § 14, stk. 1, tydeliggøres, at det ikke er tilladt at være i besiddelse mv. af knive, der er konstrueret sådan, at de fremtræder som en anden genstand.

Efter Justitsministeriets opfattelse er sådanne knive allerede omfattet af det gældende forbud mod at erhverve, besidde, bære eller anvende *kådestokke og andre tilsvarende skjulte våben*, jf. våbenbekendtgørelsen § 14, stk. 1, nr. 6. Justitsministeriet vil dog ændre bemyndigelsesbestemmelsen i våbenlovens § 4, stk. 3, nr. 1, og våbenbekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 6, således at det tydeliggøres, at forbuddet gælder knive, der fremtræder som en anden genstand.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Det er ikke udtrykkeligt angivet i anklageskriftet, at den omhandlede kniv blev besiddet af tiltalte på offentligt tilgængeligt sted uden anerkendelsesværdigt formål, hvilket burde have fremgået, jf. retsplejelovens § 834, stk. 2. Det fremgår imidlertid klart af beskrivelsen i anklageskriftet af lokaliteten, at der er tale om et offentligt tilgængeligt sted. Tiltalte har endvidere for såvel byret som landsret som led i sit forsvar indgående forholdt sig til spørgsmålet om, hvorvidt kniven blev besiddet med et anerkendelsesværdigt formål.

Med denne bemærkning og idet det, som tiltalte har forklaret om brugen af kniven, ikke indebærer, at kniven blev besiddet i Security med et anerkendelsesværdigt formål, tiltrædes det, at tiltalte er skyldig i den rejste tiltale for overtrædelse af knivlovens § 1. Besiddelsen må herved tilregnes tiltalte som uagtsom, uanset det af tiltalte forklarede om årsagen til, at kniven befandt sig i hans besiddelse, da han indfandt sig i Security.

For så vidt angår tiltalen for overtrædelse af knivlovens § 2, stk. 1, nr. 8, bemærkes, at den foreviste kniv – som ifølge tiltalte svarer til den kniv, der blev beslaglagt i Security og nu er destrueret – i udfoldet stand har en udformning, som på flere måder ligner et kreditkort, idet målene på kniven i det væsentlige er de samme som et kreditkorts. Udformningen af kniven er imidlertid også på flere måder forskellige fra et kreditkort. Kniven er således tykkere og kan bøjes. Hertil kommer, at knivbladet er umiddelbart synligt og genkendeligt.

Efter ordlyden af bestemmelsen i knivlovens § 2, stk. 1, nr. 8, og forarbejderne hertil finder landsretten herefter på baggrund af en konkret vurdering af den omhandlede knivs udformning, at kniven ikke fremtræder som en anden genstand, hvorved det skjules, at der er tale om en kniv. Tiltalte frifindes derfor for denne del af tiltalen.

Straffen nedsættes herefter til en bøde på 3.000 kr. Den omstændighed, at Københavns Politi den 28. januar 2015 opgav en sigtelse mod tiltalte for overtrædelse af den dagældende våbenlovgivning som værende grundløs i en efter det oplyste lignende sag, kan ikke føre til et andet resultat.

Det tiltrædes, at der er sket konfiskation af den omhandlede kniv.

Landsretten ændrer herefter byrettens dom som nedenfor bestemt.

Efter udfaldet af anken skal statskassen betale sagens omkostninger for landsretten.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Tiltalte T straffes med en bøde af 3.000 kr.

Forvandlingsstraffen er fængsel i 6 dage.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

D O M

afsagt den 22. august 2018 i sag

SS 4-8795/2018

Anklagemyndigheden

mod

T

...

Sagens baggrund og parternes påstande

Anklageskrift er modtaget den 12. april 2018. T er tiltalt for

overtrædelse af knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 1 og § 2, stk. 1, nr. 8, ved den 9. november 2017 ca. kl. 16.30 i sikkerhedskontrollen i Københavns Lufthavn, Lufthavnsboulevarden 6, Kastrup, uden politiets tilladelse at have været i besiddelse af et blankvåben, der fremtræder som en anden genstand, idet tiltalte var i besiddelse af en kreditkortkniv.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der hos tiltalte i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres kreditkortkniv.

Tiltalte har påstået frifindelse.

Tiltalte har protesteret mod konfiskationspåstanden.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte.

Tiltalte har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"... forklarede, at han den 9. november 2017 skulle rejse fra Danmark til . Da han gik igennem security i lufthavnen medbragte han en taske som håndbagage. Tasken

blev undersøgt af lufthavnspersonalet, og det viste sig, at en kreditkortkniv, som tiltalte benytter som led i sit arbejde, var faldet ned i en æske, som tiltalte først havde lagt i sin kuffert, men i forbindelse med en ompakning af vægtmæssige grunde havde flyttet til håndbagagen. Da tiltalte flyttede æsken fra kufferten til sin håndbagage, må kniven være faldet ned i æsken. Kniven lå således ikke i tiltaltes pung, da den blev fundet af lufthavnspersonalet. Det fremgår også af den fremlagte rapport, sagens bilag 5. Tiltalte benyttede kniven til at skære plastik af kabler, og tiltalte kunne ligeså godt benytte en schweizerkniv i stedet for. Som led i aktindsigten fik tiltalte bekræftet, at det ikke er ulovligt på Færøerne at besidde en kreditkortkniv. Der er ikke tale om et skjult våben, og efter tiltaltes opfattelse kan man ikke forveksle kniven i sammenfoldet stand med et kreditkort eller lignende kort. Tiltalte har kniven liggende i et etui. Kniven kan lovligt erhverves i Danmark, og tiltalte har købt den på nettet. Efter den tidligere våbenbekendtgørelse var det ikke ulovligt at besidde en sådan kniv. Tiltalte har våbentilladelse til glatløbet våben og til riffel. Tiltalte bekræftede, at han har underskrevet konfiskationserklæringen, men det skete under tilkendegivelse af, at han ellers ville blive taget med på Station 1 og derved komme for sent til sit fly. Det er tiltaltes opfattelse, at hans besiddelse af kniven indebar et anderkendelsesværdigt formål.

Oplysningerne i sagen

Tiltalte har fremlagt kopi af sagsoversigter af 31. januar 2018 og 10. november 2017 fra Københavns Politi.

Det fremgår af sagsoversigterne, at sagen har været sendt til Landfogeden på Færøerne til behandling, men at sagen er sendt retur, idet der ikke foreligger en overtrædelse af færøsk lovgivning.

Tiltalte har endvidere fremlagt kopi af afgørelse af 28. januar 2015 fra Københavns Politi, hvor en sigtelse for overtrædelse af dagældende våbenbekendtgørelse § 57, stk. 1, jf. § 28, stk. 3, jf. § 16, stk. 1, nr. 5 og 8 vedrørende indførelse af en kniv (kreditkortkniv) uden tilladelse er opgivet med henvisning til, at kniven ikke er omfattet af våbenbekendtgørelsens § 16, stk. 1, og at sigtelsen derfor har vist sig grundløs, jf. retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 1.

Tiltalte fremlagde endvidere fotos af den pågældende type kniv

Rettens begrundelse og afgørelse

Det følger af § 2, stk. 1, nr. 8, i lov nr. 376 af 27. april 2016 om knive og blankvåben, der trådte i kraft den 1. juli 2016, at det kræver tilladelse fra politiet at erhverve, besidde, bære eller anvende kårestokke og andre blankvåben, der fremtræder som en anden genstand.

Tiltalte har forklaret, at han ved udrejsen af Danmark var i besiddelse af en såkaldt kreditkortkniv, og efter knivens størrelse og udformning i sammenfoldet stand, lægger retten til grund, at kniven i denne stand fremtræder som en anden genstand. Retten finder herefter, at kniven er omfattet af knivlovens § 2, stk. 1, nr. 8, og da tiltalte ikke har tilladelse til at besidde, bære eller anvende kniven, findes han skyldig i den rejste tiltale.

Idet der ikke findes grundlag for at nedsætte bøden, fastsættes straffen til en bøde på 5.000,00 kr., jf. knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 1 og § 2, stk. 1, nr. 8. Forvandlingsstraffen er fængsel i 8 dage.

Påstanden om konfiskation tages i medfør af den påberåbte bestemmelse til følge som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, T, straffes med en bøde på 5.000,00 kr.

Forvandlingsstraffen er fængsel i 8 dage.

Hos tiltalte konfiskeres en kreditkortkniv.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.